

Súd: Okresný súd Zvolen
Spisová značka: 19Csp/51/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6718201020
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Michal Tagaj
ECLI: ECLI:SK:OSZV:2018:6718201020.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Zvolen v konaní pred sudcom JUDr. Michalom Tagajom, v právnej veci žalobcu Intrum Slovakia s.r.o., IČO 35 831 154, Mýtna 48, 811 07 Bratislava, zast. JUDr. Ján Šoltés, advokát, Mýtna 48, P.O.BOX 205, 810 00 Bratislava, proti žalovanému D. Q., J. Q., Z. XX.XX.XXXX, K. B. F. J. Š. XXXX/ X, I., X. B. X. XXXX, XXX XX O., občanovi SR, o zaplatenie 753,16 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplatenie 127,61 Eur **z a s t a v u j e .**

II. Žalovaný je povinný **z a p l a t i ť** žalobcovi sumu 79,75 Eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 79,75 Eur od 21.01.2018 do zaplatenia, a to do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

III. Vo zvyšnej časti súd žalobu **z a m i e t a .**

VI. Súd žalovanému nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu, Všeobecná úverová banka, a.s., IČO: 31 320 155 (ďalej len ako „VÚB, a.s.“) sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 27.02.2018 domáhal od žalovaného zaplatenia sumy 753,16 Eur a úrokov z omeškania 8 % ročne od 21.01.2018 do zaplatenia, ako aj náhrady trov konania a trov právneho zastúpenia a to na tom skutkovom a právnom základe, že VÚB, a.s. a žalovaný uzavreli dňa 26.09.2012 Zmluvu o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty VÚB, a.s. (ďalej len ako „Úverová zmluva“), na základe ktorej bol žalovanému poskytnutý úver s dohodnutým úrokom 23,76 %, pričom žalovaný mal schválený úverový rámec vo výške 300 Eur a bol povinný platiť štandardnú splátku vo výške 10 Eur. V zmysle zmluvne dohodnutých podmienok je deň splatnosti splátky deň uvedený vo výpise. VÚB, a.s. pred odstúpením pohľadávky na vymáhanie vystavila nový výpis z bankovej knihy s konečným stavom k 31.12.2017, obsahujúci súhrn debetných položiek a to istiny, poplatkov, sankčného úroku a štandardného úroku vo výške 753,16 Eur. K žalobe priložil žalobca Obchodné podmienky pre vydanie a používanie kreditných platobných kariet účinné od 15.09.2011 (ďalej len ako „Obchodné podmienky“), Výpis z Autokarty QuatroCar ku dňu 10.01.2018 a Úverovú zmluvu (Žiadosť o vydanie karty - Autokarta QuatroCar).

2. Výzvou zo dňa 20.03.2018 a opätovne urgenciou zo dňa 13.03.2018 súd vyzval žalobcu na špecifikovanie uplatnenej pohľadávky rozpisom na istinu, úroky, úroky z omeškania, iné sankčné poplatky, poplatky a poistné.

3. Dňa 16.04.2018 žalobca prostredníctvom svojho nového právneho zástupcu oznámil, že došlo k postúpeniu pohľadávky VÚB, a.s. voči žalovanému na spoločnosť Intrum Slovakia, s.r.o., IČO: 35 831 154 (ďalej len ako „Intrum Slovakia“) a doložil Oznámenie VÚB, a.s. z 21.03.2018 o postúpení

pohľadávky voči žalovanému na spoločnosť Intrum Slovakia, spolu s dokladom o odoslaní predmetného oznámenia žalovanému zo dňa 22.03.2018 a navrhol, aby súd pripustil zmenu strán sporu na strane žalobcu, na základe ktorej skutočnosti súd uznesením č.k. 19Csp/51/2018-68 zo dňa 02.05.2018, právoplatným dňa 28.05.2018 pripustil zmenu na strane žalobcu, kedy sa novým žalobcom stala spoločnosť Intrum Slovakia.

4. Žalovaný prevzal žalobu spolu s jej prílohami, poučeniami, uznesením o zmene na strane žalobcu a uznesením tunajšieho súdu, ktorým mu bola uložená povinnosť vyjadriť sa k žalobe dňa 28.05.2018, napriek tomu sa k predmetnej žalobe písomne nevyjadril.

5. Podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 15.05.2018 žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu zobral žalobu čiastočne - vo výške 127,61 Eur (poplatky a sankčný úrok) späť. Súčasne reagoval aj na predchádzajúce výzvy súdu a uviedol, že v prípade predmetnej Úverovej zmluvy išlo o revolvingový úver na neurčitú dobu, s dohodnutou úrokovou sadzbou 23,76 %, úverovým rámcom 300 Eur a štandardnou mesačnou splátkou 10 Eur. V podaní uviedol aj jednotlivé sumy úveru, ktoré žalovaný na základe Úverovej zmluvy čerpal (pozn. súdu celkom suma 339,75 Eur) a tiež aj jednotlivé plnenia zo strany žalovaného, celkom vo výške 260 Eur. Pokiaľ ide o v spore uplatnenú sumu 753,16 Eur, táto predstavuje debetný stav na kartovom účte po zaúčtovaní transakcií, úrokov, poplatkov spojených so správou a používaním karty, vrátane kompenzácií poisťovného plateného bankovou v súvislosti s poistením - konkrétne na istine žalovaná suma predstavuje 269,06 Eur, na poplatkoch 58,43 Eur, štandardný úrok 356,49 Eur a sankčný úrok 69,18 Eur. Žalobca ďalej odkázal na Obchodné podmienky, podľa ktorých je žalobca v prípade omeškania žalovaného so splácaním úveru oprávnený úročiť pohľadávku po lehote splatnosti denne Sankčnou úrokovou sadzbou a účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky v súlade s platným Cenníkom a neumožniť autorizáciu nových transakcií na všetkých kartových účtoch. K podaniu priložil opätovne Obchodné podmienky, Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 07.03.2015, Predžalobnú upomienku z 05.02.2015 spolu s doručenkou zo dňa 19.02.2015 a Cenník VÚB, a.s. platný od 01.12.2009 (ďalej len ako „Cenník“). Vzhľadom na uvedené skutočnosti a na čiastočné späťvzatie žaloby žalobca žiadal, aby súd zaviazal žalovaného na zaplatenie sumy 625,55 Eur spolu s úrokom z omeškania 8 % ročne zo sumy 625,55 Eur od 21.01.2018 do zaplatenia a tiež na náhradu trov konania a trov právneho zastúpenia.

6. Podľa § 151 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok v znení zákona č. 87/2017 Z.z. (ďalej len ako „CSP“), skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné.

7. Podľa § 297 písm. b) CSP, pojednávanie nie je potrebné nariadiť, ak ide iba o otázku jednoduchého právneho posúdenia veci, skutkové tvrdenia strán nie sú sporné a hodnota sporu bez príslušenstva neprevyšuje 1 000 Eur.

8. Podľa § 219 ods. 3 CSP, vo veciach, v ktorých súd rozhoduje rozsudkom bez nariadenia pojednávania, oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke príslušného súdu v lehote najmenej päť dní pred jeho vyhlásením. Ak o to strana požiada, súd jej oznámi miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku aj elektronickými prostriedkami.

9. Nakoľko na to boli splnené podmienky, súd dňa 13.07.2018 vo veci rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku bolo zverejnené na úradnej tabuli tunajšieho súdu a na webovej stránke tunajšieho súdu dňa 14.06.2018.

10. Podľa § 145 ods. 2 CSP, ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatí žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

11. Podľa § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len ako „Obč.Z“) v znení neskorších predpisov ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis. Podľa § 3 ods. 1 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom do 31.01.2013 (ďalej len „Nariadenie vlády SR“), výška úrokov z omeškania

je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

12. Podľa § 52 Obč.Z v znení účinnom do 31.03.2015, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

13. Podľa § 53 ods. 1 Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

14. Podľa § 53 ods. 2 Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

15. Podľa § 53 ods. 3 Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

16. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.

17. Podľa § 53 ods. 4 písm. i) Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré umožňujú dodávateľovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve.

18. Podľa § 53 ods. 4 písm. k) Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré požadujú od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku.

19. Podľa § 53 ods. 5 Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

20. Podľa § 53 ods. 6 Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, ak predmetom spotrebiteľskej zmluvy je poskytnutie peňažných prostriedkov, nesmie odplata podstatne prevyšovať odplatu obvykle požadovanú na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch. Pri posudzovaní obdobnosti prípadov sa prihliada najmä na finančnú situáciu spotrebiteľa, spôsob a mieru zabezpečenia jeho záväzku, objem poskytnutých peňažných prostriedkov a lehotu splatnosti.

21. Podľa § 39 Obč.Z v znení neskorších predpisov, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

22. Podľa § 11 ods. 1 písm. a) zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len ako „Zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom do 31.12.2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1.

23. Podľa § 9 ods. 2 písm. f) Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

24. Podľa § 9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia.

25. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2012, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

26. Podľa § 9 ods. 2 písm. j) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2012, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

27. Podľa § 2 písm. i) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2012, ročnou percentuálnou mierou nákladov (ďalej aj len ako „RPMN“) sa rozumejú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom, vyjadrené ako ročné percento z celkovej výšky spotrebiteľského úveru podľa § 19.

28. Podľa § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2012, na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.

29. Podľa § 2 písm. g) Zákona o spotrebiteľských úveroch celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok,

30. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

31. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

32. Podľa § 295 CSP, súd môže vykonať aj tie dôkazy, ktoré spotrebiteľ nenavrhol, ak je to nevyhnutné pre rozhodnutie vo veci. Súd aj bez návrhu obstará alebo zabezpečí taký dôkaz.

33. Súd vo veci vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi, in concreto Úverovou Zmluvou, Obchodnými podmienkami, Výpisom z Autokarty QuatroCar, Oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru z 07.03.2015, Predžalobnou upomienkou z 05.02.2015 spolu s doručenkou zo dňa 19.02.2015, Cenníkom platným od 01.12.2009 a priemernými úrokovými mierami z úverov za obdobie 09/2012 - nové obchody

- spotrebiteľské úvery na obdobie nad 5 rokov podľa webovej stránky Národnej banky Slovenska (ďalej len ako „NBS“).

34. Vzhľadom na skutočnosť, že žalovaný účinne nepoprel skutkové tvrdenia žalobcu, súd považoval za medzi stranami nesporné, že (i) dňa 10.09.2012 žalovaný podpísal návrh (žiadosť) o vydanie Autokarty Quatro Car, pričom žalobca túto žiadosť podpísal 26.09.2012, čím podľa čl. IV. bod 22 in fine Úverovej zmluvy sa predmetná žiadosť stala Zmluvou o vydaní a používaní kreditnej platobnej karty (Úverovou zmluvou), (ii) bol schválený úverový rámec 300 Eur, (iii) ako štandardná mesačná splátka bola uvedená suma 10 Eur, ako úroková sadzba v zmysle Cenníka bolo uvedené 23,76 % ročne, (iv) ako priemerná hodnota RPMN bolo uvedené 23,63 % a (v) že žalovaný celkom uhradil 260 Eur. V tejto súvislosti považuje súd za potrebné uviesť, že nepopretie skutkových tvrdení zo strany žalovaného nezbavuje súd povinnosti prihliadať na neprijateľné zmluvné podmienky v spotrebiteľskej zmluve a na absolútnu neplatnosť právnych úkonov.

35. Pri predpoklade, že sa úroková sadzba a poplatky nezmenia a pri úvere 300 Eur (čl. IV bod 1 Úverovej zmluvy) mala byť RPMN 36,97 %, celková čiastka, ktorú musí žalovaný zaplatiť suma 625,81 Eur, počet splátok 63 a deň splatnosti splátky 15. deň v kalendárnom mesiaci a mal byť uvedený vo výpise. Podľa čl. IV. bod 7 Úverovej zmluvy žalovaný podpisom žiadosti o vydanie karty prehlásil, že berie na vedomie, že banka si vyhradzuje právo vernostný program zmeniť alebo zrušiť. Podpisom žiadosti žalovaný taktiež vyjadril súhlas s Cenníkom a Obchodnými podmienkami (čl. IV bod 11 Úverovej zmluvy). Podľa čl. IV bod 12 Úverovej zmluvy, výška štandardnej úrokovej sadzby je variabilná a určuje ju banka a je uvedená v Cenníku. Banka je oprávnená výšku štandardnej úrokovej sadzby jednostranne meniť za podmienok stanovených v Obchodných podmienkach.

36. Vzhľadom na jej spotrebiteľský charakter súd podrobil Úverovú zmluvu kontrolou z hľadiska dodržania jej zákonných náležitostí v zmysle Zákona o spotrebiteľských úveroch, ako aj z hľadiska prípadných neprijateľných zmluvných podmienok, pričom súd dospel k záveru, že dojednanie (čl. II) Úverovej zmluvy v časti výšky úrokov je neplatné. Za neplatné súd považoval predmetné ustanovenie pre (i) rozpor so zákonom (§ 53 ods. 6 Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014) ako aj (ii) pre rozpor s dobrými mravmi (§ 39 Obč. Z. v znení neskorších predpisov), nakoľko súd zistil, že priemerná a obvyklá výška úrokov pri nových obchodoch - spotrebiteľských úveroch poskytnutých na obdobie nad 5 rokov (vychádzajúc z predpokladu pre výpočet RPMN uvedeného v Úverovej zmluve o počte splátok 63) podľa webovej stránky NBS v období septembra r. 2012 bola 13,89 % a teda v Úverovej zmluve dojednaná výška úrokov (23,76 %) skoro dvojnásobne a teda podstatne a v rozpore so zákonom a dobrými mravmi prevyšuje obvyklú odplatu (úroky) na finančnom trhu za spotrebiteľské úvery v obdobných prípadoch.

37. Dojednanie o úrokoch súd považuje za neplatné (iii) aj pre neprijateľnosť zmluvnej podmienky podľa § 53 ods. 4 písm. i) Obč.Z v znení účinnom do 31.05.2014, (dojednanie, ktoré umožňuje žalobcovi jednostranne zmeniť zmluvné podmienky bez dôvodu dohodnutého v zmluve) nakoľko úroková sadzba podľa čl. IV. bodu 12 Úverovej zmluvy mala byť variabilná, banka ju mohla jednostranne meniť a to bez dôvodu dohodnutého v zmluve. Úverová zmluva v tejto časti odkazuje len na dôvody uvedené v Obchodných podmienkach - v čl. VI bod 37 Obchodných podmienok sa však žiadny dôvod na zmenu úrokovej sadzby neuvádza - opätovne je tu len zakotvená možnosť banky jednostranne úrokovú sadzbu meniť, pričom výška úrokovej sadzby má vyplývať z Cenníka. Obchodné podmienky (č.l. 14-15) sú pritom veľmi ťažko čitateľné (pozn. súdu na č.l. 6-8 sú tieto podmienky vytlačené väčším písmom ako skutočne boli a ako sa nachádzajú na č.l. 14 -15). Žalovaný ako spotrebiteľ nemal možnosť ovplyvniť obsah Obchodných podmienok a ani Cenníka, nešlo teda o individuálne dojednanú zmluvnú podmienku (ani o výške úrokov a poplatkov, ani o možnosti úroky a poplatky jednostranne meniť) a žalobca v spore opak nepreukázal. Žalovaný Obchodné podmienky ani Cenník ani nepodpísal, avšak tieto dokumenty sa podľa predtlačenej formulára žiadosti (čl. IV bod 22 in fine) automaticky stali súčasťou Úverovej zmluvy. Cenník mohla pritom banka podľa čl. VI bod 42 Obchodných podmienok jednostranne meniť bez uvedenia relevantného dôvodu (ako dôvod je uvedená obchodná politika banky alebo situácia na finančnom trhu).

38. Z rovnakých dôvodov (neprijateľnosť zmluvných podmienok) súd považuje za neplatné aj ďalšie dojednania ohľadom ďalších poplatkov, uvedených len v (nepodpísaných) Obchodných podmienkach resp. v Cenníku, ktorý mohla banka podľa čl. VI bod 42 Obchodných podmienok jednostranne meniť bez uvedenia konkrétneho dôvodu. Dojednanie (bod 34 Obchodných podmienok) o možnosti banky (VÚB,

a.s.) v prípade omeškania žalovaného účtovať administratívny poplatok za správu rizikovej pohľadávky (pozn. súdu vo výpise z Autokarty označené ako „Náklady vymáhania do okamžitej splatnosti“ vo výške 16,60 Eur mesačne) súd považuje navyše za neplatné aj pre (i) obchádzanie zákona (§ 517 Obč.Z. v spojení s § 3 Nariadenia Vlády SR) ustanovujúceho najvyššiu možnú mieru úrokov z omeškania, ako aj pre (ii) neprijateľnosť zmluvnej podmienky v zmysle § 53 ods. 4 písm. k) Obč. Z. v znení účinnom do 31.05.2014 (dojednanie, ktoré požaduje od spotrebiteľa, ktorý nesplnil svoj záväzok, aby zaplatil neprimerane vysokú sumu ako sankciu spojenú s nesplnením jeho záväzku). Z priloženého Cenníka (č.l. 78 - 79) nie je pritom vôbec zrejmé, či tento poplatok (v prípade žalovaného 16,60 Eur) je banka oprávnená účtovať každý mesiac, avšak z výpisu z Autokarty (na č.l. 9-10 označené ako „Náklady vymáhania do okamžitej splatnosti“) vyplýva, že si takto banka popri „Sankčných úrokoch“ účtovala na mesačnej báze aj „Náklady vymáhania do okamžitej splatnosti“. Okrem toho, že týmto dojednaním sa podľa názoru súdu obchádzalo ustanovenie Obč.Z. v spojení s Nariadením Vlády SR o maximálnej výške úrokov z omeškania, je nutné skonštatovať, že samotná výška tohto administratívneho poplatku je neprimerane vysokou sankciou za neplnenie záväzkov a teda neprijateľnou zmluvnou podmienkou, nakoľko napr. pri dlžnej sume 300 Eur a mesačnej sume tohto poplatku 16,60 Eur - pri omeškaní 12 mesiacov - predstavujú náklady spotrebiteľa okrem úrokov z omeškania (8% ročne z dlžnej sumy) aj ďalšiu sumu 199,20 Eur, ktorú by musel zaplatiť ako ďalšiu sankciu za omeškanie, pričom táto suma predstavuje až 66,40 % z dlžnej sumy (300 Eur) ročne.

39. Okrem názoru o neplatnosti dojednaných úrokov a poplatkov súd dospel taktiež k názoru, že úver z predmetnej Úverovej zmluvy je (aj) ex lege (§ 11 Zákona o spotrebiteľských úveroch) bezúročný a bez poplatkov, nakoľko v Úverovej zmluve absentuje zákonná náležitosť - termín konečnej splatnosti úveru (§ 9 ods. 2 písm. f)). Doba trvania zmluvy nie je v predmetnej zmluve uvedená vôbec (len Obchodné podmienky v bode 60 uvádzajú, že Zmluva sa uzatvára na dobu neurčitú) a pokiaľ ide o termín konečnej splatnosti, chýba uvedenie termínu konečnej splatnosti úveru dňom, mesiacom a rokom - v zmluve sa vychádza len z predpokladov, kedy pri predpoklade poskytnutia úveru vo výške 300 Eur je uvedený len počet splátok 63, nie však konečný dátum (termín) splatnosti - žalovaný pritom nemusel vyčerpať celý úver 300 Eur, resp. banka v zmysle čl. I bod 8 Obchodných podmienok nemusela tento úverový rámec schváliť a mohla poskytnúť žalovanému úver v inej výške a potom by počet splátok pri štandardnej splátke vo výške 10 Eur nebol 63.

40. Úverová zmluva uvádza splatnosť len u „Štandardných splátok“ vo výške 10 Eur ako 15. deň v kalendárnom mesiaci, pričom deň splatnosti má byť uvedený vo výpise. Výpis“ je podľa Obchodných podmienok písomná informácia i.a. a obsahuje údaje o „Povinnnej splátke“ ako aj o dni splatnosti. Deň splatnosti ako aj výška povinnej splátky mali teda byť podľa Obchodných podmienok uvedené až vo „Výpise“. Ak Štandardná splátka je vo výške 10 Eur, je nepochybné, že posledná splátka spravidla nebude vo výške 10 Eur a posledná splátka teda nie je „Štandardnou splátkou“. Štandardná splátka je navyše v zmysle Obchodných podmienok „pohyblivá“. Obchodné podmienky pritom rozlišujú medzi predmetným pojmom „Štandardná splátka“ a „Povinná splátka“, avšak Úverová zmluva nemá zmienku o „Povinnnej splátke“. Podľa Obchodných podmienok (bod 30) výšku „Povinnnej splátky“, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, určuje banka v „Deň uzávierky“, čo je podľa týchto podmienok posledný deň mesačného cyklu, kedy banka stanoví predpis poplatkov a úrokov v zmysle Cenníka a (jednostranne) určí „Povinnú splátku“. Výška „Povinnnej splátky“ mala byť uvedená až vo výpise. Podľa názoru súdu preto Úverová zmluva neobsahuje ani ďalšie zákonné náležitosti (§9 ods. 2 písm. k) Zákona o spotrebiteľských úveroch) a o to (i) výške povinných splátok a ani o (ii) termíne splatnosti povinných splátok, s ktorým nedostatkom je taktiež spojená zákonná sankcia bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

41. Súd považuje úver z predmetnej Úverovej zmluvy za bezúročný a bez poplatkov aj z dôvodu, že v Úverovej zmluve v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j/ cit.zák. neboli pri RPMN (36,97 %) uvedené všetky predpoklady použité na výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov, kedy v Úverovej zmluve pri indikatívnom výpočte nie je (s výnimkou výšky úroku 23,76 %) ani zmienka o konkrétnych poplatkoch, ktoré mal žalovaný hrať, pričom Zákon o spotrebiteľských úveroch rozumie ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN) celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom a celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom rozumie všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, pričom možno jednoznačne uzavrieť, že žalobcovi (na rozdiel od žalovaného) tieto poplatky obsiahnuté v Cenníku známe museli byť už v čase uzavretia predmetnej zmluvy, avšak tieto poplatky v Úverovej zmluve pri výpočte RPMN ako predpoklady na jej

výpočet uvedené neboli. Podľa § 19 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch sa do celkových nákladov mali zahrnúť aj náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie, nakoľko tieto neboli samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere (Úverovej zmluve). Uvedené skutočnosti spôsobili, že v Úverovej zmluve je nesprávne a v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa uvedená RPMN, nakoľko nielen vzorec pre výpočet RPMN, ale aj samotný údaj o RPMN v zmluve je tak nepreskúmateľný a teda žalovaný spotrebiteľ reálne nepoznal, aké konkrétne náklady za ktoré konkrétne poplatky ho s úverom čakajú. RPMN v Úverovej zmluve vychádza z predpokladu, že úroková sadzba a poplatky sa nebudú meniť, avšak podľa Obchodných podmienok (čl. VI) žalobca mohol úroky a poplatky uvedené v Cenníku kedykoľvek jednostranne meniť (opätovne súd zdôrazňuje, že predmetné dojednania považuje za neplatné podľa § 53 ods. 2 a § 53 ods. 4 písm. i) Obč.Z.).

42. Z vyššie uvedených skutočností vyplýva, že v Úverovej zmluve neboli uvedené všetky zákonom (Zákon o spotrebiteľských úveroch) predpísané náležitosti - zákon pritom vyžaduje písomnú formu zmluvy. Predmetné náležitosti boli uvedené len v Obchodných podmienkach resp. Cenníku, ktoré však v danom prípade neboli podpísané. Krajský súd v Košiciach v rozsudku sp.zn. 6Co/396/2014 zo dňa 10.02.2015 skonštatoval, že Obchodný zákonník v ust. § 273 ods. 1 uvádza, že časť obsahu zmluvy možno určiť aj odkazom na všeobecné obchodné podmienky vypracované odbornými alebo záujmovými organizáciami alebo odkazom na iné obchodné podmienky, ktoré sú stranám uzavierajúcim zmluvu známe alebo k návrhu priložené. Úprava obsiahnutá v Občianskom zákonníku však podobné ustanovenie ako v § 273 ods. 1 Obchodného zákonníka neobsahuje, okrem ust. § 788 ods.3 Občianskeho zákonníka v prípade poisťnej zmluvy. Časť zmluvy, uzavretá podľa Občianskeho zákonníka, preto (okrem poisťnej zmluvy) nemôže byť určená púhym odkazom na obchodné podmienky. Rovnako tento záver platí aj o zmluve spotrebiteľskej, ktorá je svojou povahou zmluvou občianskoprávnou. Z vyššie uvedeného je zrejmé, že v ostatných prípadoch zmlúv uzavretých podľa Občianskeho zákonníka (vrátane spotrebiteľskej zmluvy) je vylúčené, aby sa všeobecné zmluvné podmienky bez ďalšieho stali súčasťou zmluvy. Z toho preto plynie, že v prípade, pokiaľ zmluvné strany sa dohodnú na tom, že pre daný zmluvný vzťah sa budú aplikovať dojednania obsiahnuté v obchodných podmienkach, tieto sa nemôžu bez ich podpísania zmluvnými stranami stať súčasťou zmluvy, preto pre dodržanie podmienky písomnej formy zmluvy je nutné, aby takéto obchodné podmienky boli účastníkmi zmluvného vzťahu podpísané. V tejto súvislosti súd poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu SR z 30.11.2011, sp.zn. 2Cdo 245/2010, v zmysle ktorého „Ak nie sú obchodné podmienky podpísané, dojednania, ktoré sú v nich obsiahnuté a pre ktoré zákon vyžaduje písomnú formu, sú pre absenciu tejto predpísanej formy neplatné.“ V danom prípade možno teda uzavrieť, že ak neboli v Úverovej zmluve v písomnej forme dojednané všetky zákonom požadované náležitosti Úverovej zmluvy a neboli ani podpísané Obchodné podmienky resp. Cenník, na ktoré Úverová zmluva v týchto zákonných náležitostiach odkazuje, úver z tejto zmluvy sa v zmysle § 11 ods. 1 písm. a) Zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom do 31.12.2012 považuje za bezúročný a bez poplatkov.

43. Žalobca zobral podaním doručeným súdu dňa 15.05.2018 žalobu čiastočne vo výške 127,61 Eur späť, súd preto (výrokom I.) v zmysle § 145 ods. 2 CSP v tejto časti konanie zastavil. Vzhľadom na skutočnosti vyššie uvedené, keďže súd považoval dojednania o výške úrokov a jednotlivých poplatkov za neplatné, samotný úver za bezúročný a bez poplatkov a keďže žalovanému bolo na istine úveru poskytnutých 339,75 Eur, z ktorých 260 Eur žalobcovi vrátil (splatil), súd priznal žalobcovi nárok na zaplatenie len zvyšnej časti sumy istiny úveru vo výške 79,75 Eur a na zaplatenie úrokov z omeškania z tejto sumy, v zákonnej výške 8 % a to od 21.01.2018 v súlade so žalobným návrhom, až do zaplatenia. Vo zvyšnej časti súd žalobu zamietol.

44. Prevažný úspech v spore mal žalovaný a teda nárok na náhradu trov konania by mal prislúchať žalovanému - ten sa však v konaní správal pasívne, nereagoval na uznesenie súdu, písomne sa nevyjadril k žalobe a nebol v spore zastúpený advokátom, súd mu preto v zmysle § 257 CSP nárok voči žalobcovi na náhradu trov konania nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Zvolen, písomne v dvoch vyhotoveniach. Podľa § 362 CSP odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom súde, ktorým je Krajský súd v Banskej Bystrici.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania podľa § 127 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku.